

ærede Landstingsmand troede at see deri. Jeg er aldeles enig i de Betragtninger, som her have gjort sig gjældende med Hensyn til den Stilling, som Landstinget indtager lige overfor Gagerlove og Finantslove. Jeg har allerede ved tidligere Leiligheder høvdet den Anskuelse, at Principerne i disse Love er Landstinget sat til at vaage over, og at Principerne i Finantsloven skal Landstinget ikke betragte som saadanne, ved hvilke det ikke udøver sin fulde Andeel i den lovgivende Magt. Jeg har med Hensyn til Gageringslove høvdet den Mening, at en Gageringslov bør Landstinget ikke gaae ind paa uden at have gjennemgaaet den paa det Nødtagsste og været enig i de Anskuelser, som ligge til Grund for en saadan Lov. Men en anden Ting er, om jeg finder det hensigtsmæssigt paa denne Tid af Sessjonen at gjøre Forandring i Finantsloven for at sende den tilbage til Folkethinget; deri deler jeg ikke Anskuelse med flere Medlemmer, som have udtalt sig om dette Punkt. Jeg mener, at Landstinget ikke skal lade det faae Utsæende af, at det vedtager Ændringsforslag for at sende Finantsloven tilbage til Folkethinget og bringe Folkethinget i den Forlegenhed, at det paa Grund af den korte Tid maa gaae ind paa disse Ændringer. Det er min Anskuelse, at Landstinget skal ikke gaae ind paa en Strid med Folkethinget. Jeg har allerede berørt dette Punkt i Formiddags, idet jeg udtalte det som min Mening, at Landstinget har at holde sig til Ministeriet, har at gjøre saadanne Skridt, at det bliver klart for Ministeriet, at Landstinget ikke længere vil fortsætte den Vej, som det hidtil er gaaet paa. Jeg erkjender, at det er en stor Vanskelighed for Landstinget at komme ind paa en anden Vej, idet det efter min Anskuelse for længe har fulgt den at vedtage Love i det sidste Dieblif, hvis Principer det ikke har anerkjendt, men jeg mener, at det er for alvorlig en Ting at begynde paa i det sidste Dieblif. Jeg har i sidste Sessjon, da Loven af 12te Januar var under Forhandling, stillet en Anmodning til et af de indflydelsesrigeste Medlemmer i Landstinget at bringe det Spørgsmaal, hvorom det dreiede sig, til Forhandling her i Thinget ved denne Sessjons Begyndelse. Jeg har endnu

den samme Anskuelse, at Landstinget ikke bør vente i 5 Aar, indtil denne Lov kommer til Revision. Jeg mener, at Landstinget ved næste Sessjons Begyndelse skal strax tage fat paa Sagen, skal strax vise, at det er dets Alvor ikke at ville længere fortsætte paa den Bane, som det hidtil har vandret paa. Jeg troer, at det meget lettelig vil kunne see, dersom der kommer et Forslag om Forandring i et Par Paragrapher i Loven af 12te Januar, som ere anerkjendte for at være hensigtsmæssige. Jeg mener tillige, at der med Hensyn til Finantsloven ogsaa er en anden Vej at slaae ind paa. Det vil være i flere af de ærede Medlemmers Grindring, at — jeg husker ikke, om det var i den første eller anden Sessjon — vor høitærede Formand gjorde et Forslag om at nedsætte et stadigt Udvalg for Finantsager, for at dette Udvalg kunde beskæftige sig med Finantsagerne strax og følge, hvorledes de udviklede sig og hvorledes de Principer vare, som gjorde sig gjældende i de fremlagte Lovforslag. Dette troer jeg vilde være et hensigtsmæssigt Middel for at vise, at Landstinget ikke længere vil vedtage Gagerings- og Finantslove, medmindre det idetmindste har havt Tid til at overveie de Principer, som deri findes nedlagte. Det er med denne Anskuelse, at jeg vil tage mine Ændringsforslag tilbage, hvortil jeg dog vil tilføie, at forsaavidt den høitærede Forsamling kommer til den modsatte Anskuelse og vedtager Ændringsforslag, saa at Finantsloven sendes tilbage til Folkethinget, da skal jeg være den Sidste til at vige tilbage — der komme, hvad der vil — for at hævde Landstingets Beslutninger ogsaa i denne Sessjon.

Formanden: Den ærede Landstingsmand har saaledes taget alle sine 3 Ændringsforslag tilbage? (Besv. ly: Ja!). Jeg veed ikke, om Noget optager dem? (Ophold). De ere altsaa bortfaldne.

Lehmann: Jeg vil kun gjøre opmærksom paa, om man dog, i hvad der i dette Dieblif blev bemærket, har aldeles tilstrækkelig Føie til at sætte Gageringsloven eller Love, der have finansiel Betydning, i Classe med den egent-